

1. slávnosť svätodušná – 20.5.2018

Duchovné premýšľanie

Drahé slávnostné zhromaždenie!

Stretávame sa v 50. deň po Veľkej noci. V tento istý deň Židia slávia sviatok **Šavuot**, čo v preklade znamená týždeň. Je to *židovský pútnický sviatok, počas ktorého si vyvolený Boží ľud pripomínal významnú udalosť odovzdania Tóry*, teda Božieho zákona na Sinaji. Všetky ostatné židovské sviatky sú spojené s nejakým symbolom, ale tento sviatok už sám v sebe nesie znamenie Písma a netreba k nemu nič pridávať. Židia totiž veria, že Tóra je znovu a znovu dávaná všetkým generáciám každý deň bez prestania a ktorú treba dodržiavať aj vtedy, keď sme vystavení sebaobetovaniu. Legenda hovorí, že keď Boh dal Mojžišovi na hore Sinaj zákon, *rozkvitli tam kvety preto, si izraelský národ zdobí svoje príbytky mnohými a rôznymi kvetinami.* Židia usporadúvajú počas tohto sviatku *dve hostiny – mäsovú a mliečnu, keďže tieto dva druhy jedál sa nedajú kombinovať, no obidve znamenajú radosť, nádej, hojnosť.* Zároveň tieto dve hostiny pripomínajú dve dosky Desatora. Niektoré židovské spisy spomínajú, že *samotný Mojžiš bol z Nilu zachránený práve v tie dni, na ktoré pripadol tento sviatok Šavuot.* Tento sviatok sa nazýva aj *sviatkom úrody, kedy židia ďakujú za všetko dobrodenie a dary od Hospodina.*

Vidíme, že tento židovský sviatok má veľa spoločného s našimi Letnicami, Turicami alebo Svätodušnými sviatkami. Spomíname na to, že **Pán Boh nám dal nový zákon**, ktorý je vpísaný na mäsité dosky našich srdiec a ktorý zaznamenáva v nás Duch svätý. Je to zákon, ku ktorému niet čo pridať a je platný pre všetky generácie každý deň života. Naše brezy pripomínajú **radosť z toho, že Pán Boh na svoj ľud nezabúda**, ale stará sa o neho a vedie svojim zákonom tak, aby mohli byť Božie deti zachránené. Mäso a mlieko sú symbolom v hojnosti, čo nám znovu pripomína **Ducha svätého, ktorého náš nebeský Otec dáva v hojnosti tým, ktorí Ho prosia.** Je to aj sviatok, kedy je nám pripomenutá **záchrana na golgotskom kríži** a tiež vyjadruje nádej, že Pán Boh nás – napriek všetkým pádom, hriechom a zlu – zachráni pre život časný i večný. Je to sviatok úrody, kedy sa síce **neberie úroda z poľa, ale zo srdiec ľudí**, ktorí uverili, vďaka pôsobeniu Ducha svätého, v Pána Ježiša Krista. Je to preto, lebo práve Duch Boží nám ukazuje, čoho sa nám z milosti Božej dostáva pre časnosť i večnosť.

Prv ako budeme o tom hovoriť podrobnejšie, vypočujete si pastiersky list zboru biskupov.

1 Korintským 2:12-16 „*My sme však neprijali ducha sveta, ale Ducha, ktorý je z Boha, aby sme vedeli, čoho sa nám z milosti Božej dostalo. O tom aj hovoríme, nie síce naučenými slovami ľudskej múdrosti, ale slovami, ktorým učí Duch. A tak duchovné posudzujeme duchovne. Prirodzený človek, pravda, neprijíma veci Ducha Božieho, lebo sú mu bláznovstvom a nemôže ich poznať, pretože ich duchovne treba rozsudzovať. Duchovný však posudzuje všetko, ale jeho nik nemôže posúdiť. Lebo kto poznal myseľ Pánovu, aby Ho učil? My však myseľ Kristovu máme*“.

Každý z nás chce počuť Boha. Už deti v škole sa ma pýtajú, ako môžu Boha počúvať. Je tu jednoduchá odpoveď: **treba čítať Písmo**. Bez Božieho slova, napísaného v písmenách Biblie, by sme nemali žiaden základ, nič od čoho by sme sa mohli odraziť. Stalo sa v dejinách, že sa našli samozvaní kazatelia, ktorí Bibliu nečítali vôbec alebo si vybrali iba určité časti, ktoré im vyhovovali a tak zvestovali Boha. Lenže bez poznania Pána Boha, ako sa nám zjavuje v Biblii, by sme nemohli existovať alebo by naša viera bola nesprávna. Hoci aj dnes sa nájdu „kresťania“, ktorí vraj veria v Boha, ale doma nemajú ani jednu Bibliu. Ako vedia v akého Boha veria? Sú presvedčení, že veria v jediného Boha? Je ich predstava o Pánovi reálna alebo si vytvorili svojho akožeboha?

Keď sa teda vyhlasujeme za kresťanov, mali by sme čítať Bibliu a poznávať Pána Boha, ako sa nám zjavuje v Písme. ***K tomu však potrebujeme Ducha svätého, aby sme správne porozumeli čítanému, aby sme to vedeli uplatniť v živote, aby tie texty niekoľko tisíc rokov staré, boli dnes pre nás živým Božím posolstvom.*** Práve Duch Boží nám znovu a znovu dáva do srdca Božiu zmluvu v Kristovi, ktorá platí pre každý deň nášho života – to mocné slovo, ktoré dokáže zmeniť človeka. **Ak veríš v Boha, musíš čítať Písmo a rozjímať o ňom neustále.**

Pán Boh sa nám však zjavuje aj **skrze prácu Ducha svätého**. Bez Neho by state z Biblie boli len obyčajným príbehom, ktorý by sme si možno so záujmom prečítali, ale nič by nám to nebolo platné. Tie minulé príbehy z Písma by nevstúpili do našej prítomnosti, ani neovplyvnili našu budúcnosť. Sú ľudia, ktorí prečítali celú Bibliu viackrát ako my všetci dokopy. No stala sa iba súčasťou ich knižnice, nemala v ich živote absolútne žiaden zmysel. Možno z nich urobila lepších ľudí, ale nepretvorilo ich čítanie Písma na veriacich. To všetko pre to, že pri čítaní nespolupracovali s Duchom svätým. Toho nám však Pán Ježiš zaslúbil ako Radcu, Pomocníka, Tešiteľa, Učiteľa... Ako toho, kto nám otvorí Písmo, ale zároveň bude poukazovať na Pána Ježiša aj vtedy, keď si Písmo nečítame.

Možno sa aj vám stalo, že ste počuli citát z Biblie alebo ste si na neho spomenuli alebo ste mu lepšie porozumeli práve vtedy, keď ste to nečakali. To účinkoval Duch Boží, ktorý vám pripomenul a objasnil Božie slová pre váš konkrétny život, pre vašu situáciu. Preto ***je potrebné Ducha svätého nechať pôsobiť v nás, treba nechať Jeho hlas prehovárať do našej duše, aby sme boli Jeho prácou obživení a menení. Naš nebeský Otec nám totiž Ducha svätého, Jeho dary a ovocie, dáva v hojnosti*** a nikdy nám nedáva odrobinky, ale naplno nás požehnáva Jeho prítomnosťou, ak Mu to dovoľíme. **Ak veríš v Boha, musíš nechať Ducha Božieho pracovať s tebou ako s hlinenou nádobou, On z teba vytvorí niečo krásne.**

Ak prijmeme toto zjavenie sa Trojjediného Boha v Písme a v práci Ducha svätého, potom budeme mať otvorené oči pre **Božie zjavovanie sa v našom živote bez posudzovania, komentovania či kritiky**. Ľudia zvyknú posudzovať nielen blížnych, ale aj Pána Boha. Zvykneme Mu pripisovať vinu za všetko zlo tohto sveta. Komentujeme Jeho vôľu a rozhodnutia a kritizujeme, ako zvláda či nezvláda situáciu v našom živote, v cirkvi či vo svete. Aj my v cirkvi to robíme. Písmo však hovorí, že človek, ktorý žije duchovne, je duchovný, neposudzuje Boha, ale zato vo viere posudzuje všetko okolo seba. Ten kto nie je duchovný, nežije duchovne, zvykne posudzovať iba Boha, ale nedokáže rozlíšiť to, čo sa deje alebo je okolo neho. Právo posudzovať Boha nemáme – nedokážeme Ho pochopiť ani totálne spoznať, bráni nám v tom náš hriech. Presne tak ako komár nevie pochopiť slona, vie že je, možno niečo z neho vníma, ale ten malý tvor nemôže pochopiť toho obrovského tvora. Preto ani nám nie je dané právo posudzovať Božie rozhodnutia či konanie. O to viac, ak sme kresťania.

Zároveň však ***nám naše spoliehanie sa na Boha, čítanie Písma aj pôsobenie Ducha Božieho v nás dáva možnosť posúdiť všetko okolo nás. Posúdiť v zmysle rozoznávať dobro a zlo, vyhodnocovať situácie, pozerat' hlbšie do srdca ľudí, chápať súvislosti, vnímať Božie konanie a dokázat' odolať hriechu a ísť správnou cestou.*** Ak my toto dokážeme, potom nemôžeme byť nikým ani posudzovaní. Pretože človek, ktorý nie je vedený Pánom, ktorého Duch svätý neuspôsobil k posudzovaniu vierou, nemôže nikdy porozumieť človeku, ktorý dostal od Pána Radcu a tým aj múdrosť a schopnosť vnímania. Ten, kto má rovnaké zmýšľanie ako Boh, môže posudzovať ako Boh, ale nebude súdiť Boha. Kto nemá zmýšľanie ako Boh, nemôže posudzovať ako Pán, a práve preto Ho bude súdiť. **Dovoľme Duchu Božiemu, aby nám dal myseľ Ježiša Krista, aby sme správne posúdili život a vzdali nášmu Bohu česť.**

Dnešný sviatok nám teda pripomína, že sa nám Pán Boh zjavil v Písme a my Ho v ňom smieme poznávať. Pán Boh sa nám zjavuje vďaka práci Ducha Božieho, ktorého nám nebeský Otec dáva v hojnosti. A to nám umožňuje správne vyhodnocovať život a vytážiť z neho čo najviac pre našu spásu a Božiu slávu. Nech je Duch Boží prítomný v nás a pri nás, aby sme žili v znamení záchrany z golgotského križa pre tento i večný život. Amen.